

[Hjortnæs]

Der blev sagt af flere ordførere, at der er tale om et nyt princip, og det er der vel nok. Men nu er det jo sådan, at tilværelsen ikke står stille – den bevæger sig hele tiden – og vi har jævnligt her i Folketinget truffet beslutninger, som bryder med hidtil gældende principper, fordi vi har fundet det nødvendigt for overhovedet at kunne løse de aktuelle problemer, vi stod over for. Det er da rigtigt, at forslaget om bopælspligt på dette område og forslaget om, at kommunalbestyrelser får et instrument i hænde, som de kan bruge, nok strider mod nogle af de principper, som vi hidtil har fulgt. Men det anser vi ikke for at være en ulempe, og sådan som jeg har forstået sagen efter at have forsøgt at sætte mig ind i den, tvivler jeg meget stærkt på, at det vil være muligt overhovedet at løse dette problem, hvis man ikke er parat til at bryde med nogle principper.

Nu skal jeg selvfølgelig ikke bebrejde hr. Ahlmann-Ohlens, at han holder fast på sin konservative livsholdning – det er helt regulært – men jeg synes, at hr. Ahlmann-Ohlens skal være ærlig og sige, at han nok erkender, der er et problem og nok også gerne vil være med til at løse det, men at han under ingen omstændigheder vil være med til at bryde nogle principper. Konsekvensen af en sådan holdning vil selvfølgelig være, at problemet ikke kan løses. Så oplever vi altså igen dette med de gode viljer, der er til stede, men ikke meget at have dem i, når det kommer til den konkrete handling og løsning.

Jeg synes, vi nu skal bevæge os ud af snakkefasen. Det er selvfølgelig altid rart at kunne blive i den, er der tilsyneladende nogle der mener, men jeg synes, vi skal ind i handlingsfasen. Jeg vil gerne takke miljøministeren, fordi han med den redegørelse, der er oversendt fra Planstyrelsen, har medvirket til at bringe processen et skridt længere frem. Jeg erkender, at der er det problem i relation til udlejning, som ministeren også pegede på i sine bemærkninger til lovforslaget. Det er ikke noget kardinalpunkt for os at få det element fjernet, og sådan som jeg læser Planstyrelsens forslag, svarer det temmelig nøje til vores forslag, men det er mere hensigtsmæssigt i den forstand, at det fjerner lige præcis det element, som ministeren har peget på er et angribeligt element i forslaget. Derfor vil jeg heller ikke bestride, at Planstyrelsens forslag måske er det rigtige forslag. Planstyrel-

sen foreslår, at der i kommuneplanlovens § 18 indføres en bestemmelse, som siger, at nærmere angivne områder forbeholdes til helårsbeboelse for personer med fast bopæl i kommunen, og at boliger i sådanne områder ikke uden kommunalbestyrelsens tilladelse må bruges til andet formål. Det forekommer mig at være et ganske udmærket bud på, hvordan problemet kan løses. Det er et tilbud til kommunerne, så de kan bygge det ind i deres kommuneplanlov. Jeg synes, det er vigtigt, at vi giver kommunalbestyrelsen et instrument, der er brugbart til at løse problemet.

Jeg siger dette her, selv om jeg selvfølgelig er noget i tvivl om, hvorvidt den omtalte lejebetragtning er relevant i praksis, og når jeg siger det på den måde, er det, fordi problemet er, at disse huse ikke kan lejes ud, deres pris er simpelt hen blevet for høj, og det er derfor, der opstår spøgelsesbyer, som ministeren rigtigt anfører det i sine betragtninger her, for hvis husene kunne lejes ud, havde kommunalbestyrelsen jo overhovedet ingen grund at gribe ind.

Jeg vil indskrænke mig til at sige tak for de positive tilkendegivelser. Jeg måtte også opfatte den radikale ordfører sådan, at de Radikale med en tilpasning af vores forslag også var indstillet på at acceptere det. Det kan være, vi kan blive enige med ministeren og regeringen om den tilpasning, men jeg ved ikke, hvordan det ser ud med Venstre, for jeg synes, Venstres ordfører, fru Hanne Severinsen, var lidt mere forbeholden i det hele taget over for at gøre noget som helst ved det. Når man taler om at skyde spurve med kanoner, har man faktisk ikke rigtig forstået problemets alvor. Nu færdes fru Hanne Severinsen måske ikke i områder, hvor man har problemet så tæt inde på livet, men jeg tror, at fru Hanne Severinsen kan konsultere hr. Ahlmann-Ohlens, der jo færdes bl.a. i Skagen og kender noget til problemet; så vil fru Hanne Severinsen sikkert kunne blive belært om, at dette faktisk er et reelt og meget alvorligt problem, og at det er nødvendigt, at vi her i Folketinget træffer nogle beslutninger, som giver kommunalbestyrelserne det instrument, som er nødvendigt for, at de kan styre det.

Men jeg synes, der er kommet positive tilkendegivelser både fra ministrene og fra de fleste ordførere om, at man vil medvirke til